

Forn Riscal

Viladecavalls

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Serra de Collcardús
Alçada: 420

Coordenades:

Latitud: 41.57614
Longitud: 1.95559
UTM Est (X): 412932
UTM Nord (Y): 4603244

Classificació

Número de fitxa: 08300-51
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XIX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: En estat ruïnós i cobert de vegetació.
Protecció: Legal
Observacions protecció: P.E.P. de la Serra de Collcardús. Any 2007 (DOGC núm 4936)
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: 08301A001000070000HO
Fitxes associades:
[Can Margarit](#)
Autoria de la fitxa: Marta Lloret Blackburn
Data de registre de la fitxa: dj., 30/07/2009 - 02:00

Descripció

Gran forn tradicional de calç que es troba situat al marge d'un camí, en una zona boscosa. La part frontal consta d'una estructura que presenta dues boques ceràmiques en arc de mig punt. Per aquestes obertures s'hi afegia la llenya per tal de coure les pedres que es dipositaven als dipòsits. Aquests dos, situats a la part superior, són de planta circular i es troben excavats directament al terra. Al voltant dels forns s'hi conserven estructures en estat ruïnós que constituïen dependències annexes. Tot el conjunt es troba cobert de vegetació.

Història

Els orígens de la utilització de la calç per a la construcció els trobem en època antiga. No va ser fins a l'època moderna i contemporània que aquesta activitat va adquirir una certa importància, com ho demostra la seva presència per bona part del territori català. Aquest material era molt emprat en l'arquitectura tradicional, especialment en l'arrebossat de les façanes. El procés productiu començava a les pedreres de roca calcària, d'on la pedra s'extreia mitjançant barrinades, en què es col·locaven explosius que fragmentaven els blocs petris. Tot seguit, la pedra era transportada en carros fins als forns de calç, que solien situar-se prop de les pedreres. De forma habitual, els forns s'emplaçaven al marge del camí, per tal de facilitar la seva omplerta. La pedra hi era col·locada de forma precisa i seguia un llarg procés de combustió que donava com a resultat la calç. L'existència de la pedrera de Joan Purull i els dos forns de Can Margarit i el Riscal constitueix uns bon testimoni de la importància que tingué aquesta activitat a la zona. A més, a la mateixa serra de Coll Cardús s'han trobat altres forns de calç.

